

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 375

гр. Стара Загора, 11.03.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и шеста
година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев
ЧЛ.ве: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Пламен Ст. Златев Въззивно частно
гражданско дело № 20255500500709 по описа за 2025 година

Производството е по реда на чл.417- 419 от ГПК във вр. с § 13, т.1 и т.2
от ДР на ЗЗП.

Въззивното дело е образувано въз основа на постъпили в законните 1-
седмични срокове по чл.276, ал.1 от ГПК общо 2 бр. отделни частни жалби-
една обща ч.жалба вх.№ 25795/22.08.2025г. от 2 бр. отделни
ч.жалбоподатели/различни правни субекта/- физическото лица/пълнолетния
български гражданин/ Д. Г. Й. от гр.С.З. и съответно от търговския субект/по
ТЗ/ ЕТ“Д. Й. Г.“ със седалище и адрес на управление в гр.С.З. против
Разпореждането за незабавно изпълнение в Заповед № 1403/17.06.2025г. и
другата ч.жалба вх.№ 27288/10.09.2025г. от заявителя „Л.“- АД, гр.П. против
постановеното в з.з. Определение № 2514/31.08.2025г. за спиране
изпълнението по висящото изп.д.№ 371/2025г. по описа на ЧСИ Р.М., рег.№ **
с район на действие ОС- С.З.-и двете по приключеното ч.гр.д.№ 2640/20025г.
по описа на РС- С.З..

В първата обща ч.жалба вх.№ 25795/22.08.2025г. от пълнолетния
български гражданин Д. Г. Й. от гр.С.З. и съответно от търговския субект
ЕТ“Д. Й. Г.“ със седалище и адрес на управление в гр.С.З. се прави оплакване,
че той се явява лице- потребител по смисъла на ЗЗП и няма обичайно
местопребиване на територията на Р.Б., поради което не е било налице правно
основание за разпореденото незабавно изпълнение. Поради което моли да се
отмени това незабавно изпълнение, постановено спрямо него, ведно със
законните последици. Претендира разноските си по делото.

Във втората ч.жалба вх.№ 27288/10.09.2025г. от заявителя „Л.“- АД,

гр.П. против постановеното в з.з. Определение № 2514/31.08.2025г. по същото висящо ч.гр.д.№ 2640/20025г. по описа на РС- С.З. за спиране изпълнението по висящото изп.д.№ 371/2025г. по описа на ЧСИ Р.М., рег.№ ** с район на действие ОС- С.З., същият счита, че по спора не е бил налице потребителски договор, предвид което РС е превишил правомощията си, като по този начин е предрешил евентуалния бъдещ исков процес между същите страни. Твърди, че издаденият изп. лист е по уважен частичен иск относно влязло в законна сила съдебно Решение, поради което е налице непререшаемост на фактите относно процесния договор и неговия характер. Поради което моли да се отмени атакуваното съдебно Определение, като неправилно и незаконосъобразно, със законните последици от това. Няма претенции за свои разноски по делото.

В законния 1- седмичен срок по чл.276, ал.1 от ГПК по делото е постъпил писмен Отговор вх.№ 14476/05.11.2025г. от „Л.“- АД, гр.П. против ч.жалба вх.№ 25795/22.08.2025г., който я счита за неоснователна и недоказана, и моли да бъде оставена без уважение, със законните последици, като излага подробни фактически и правни аргументи в своя защита.

Въззивният ОС- С.З. констатира, че и двете частните жалби са подадени в законните им 1- седмични срокове, от легитимирани да обжалват съответните съдебни Определения правни субекти, подадени са в законоустановените писмени форми, пред надлежния родово и местно компетентен съд, поради което те се явяват процесуално допустими и по тях настоящия въззивен съд следва да се произнесе по материалната страна на исканията, с които е бил своевременно и надлежно сезиран.

Относно първата обща ч.жалба вх.№ 25795/22.08.2025г. от пълнолетния български гражданин Д. Г. Й. от гр.С.З. и съответно от търговския субект ЕТ“Д. Й. Г.“ със седалище и адрес на управление в гр.С.З.- видно от текста договора му за банков кредит, той не е от типа „потребителски кредит“ с гражданин/физическо лице/, а е от типа „бизнес кредит“ с търговски субект ЕТ по ТЗ. Следователно кредитополучателят е търговски субект/ЕТ/, той не е физическо лице, за да има качеството на „потребител“ по смисъла на § 13, т.1 от ДР на ЗЗП, а има качеството на „търговец“ поради редовната си регистрация като ЕТ на територията на Р.Б. съгласно § 13, т.2 от ДР на ЗЗП. Също така въпреки твърденията си, че като гражданин той не преБИ.вал постоянно и преимуществено на територията на Р.Б., а във В. като учащ се, по делото липсват каквито и да са преки и/или косвени доказателства в тази насока. Следователно тази ч.жалба се явява изцяло неоснователна и недоказана, и следва да се остави без уважение, като се потвърди атакуваното с нея първоинстанционно Определение, ведно с всички законни последици от това.

Относно втората ч.жалба вх.№ 27288/10.09.2025г. от заявителя „Л.“- АД, гр.П. против постановеното в з.з. Определение № 2514/31.08.2025г. по същото

висящо ч.гр.д.№ 2640/20025г. по описа на РС- С.З. за спиране изпълнението по висящото изп.д.№ 371/2025г. по описа на ЧСИ Р.М., рег.№ ** с район на действие ОС- С.З.- видно от събраните по делото материали, по процесния спор не е бил налице потребителски договор/а бизнес договор/ и кредитополучателят му в качеството му не на физическо лице/гражданин/, а на търговски субект/ЕТ по ТЗ/ няма и не може да има качеството на „потребител“ по смисъла на § 13, т.1 от ДР на ЗЗП, а има качеството на „търговец“ поради редовната си регистрация като ЕТ по ТЗ на територията на Р.Б. съгласно § 13, т.2 от ДР на ЗЗП. Също така въпреки твърденията си, че като гражданин той не пребивавал постоянно и преимуществено на територията на Р.Б., а във В. като учащ се, по делото липсват каквито и да са преки и/или косвени доказателства в тази насока. Следователно тази ч.жалба се явява изцяло обоснована, основателна и недоказана, и следва да се уважи, като се отмени атакуваното с нея първоинстанционно Определение № 2514/31.08.2025г. на РС- С.З. за спиране на принудителното изпълнение по висящото изп.д.№ 371/2025г. по описа на ЧСИ Р.М.- С.З., рег.№ ** на КЧСИ- С., ведно с всички законни последици от това.

С оглед естеството на споровете и изходите им пред тази въззивна инстанция, всяка от страните следва сама да понесе разноските, които е направила по делото.

Това въззивно съдебно Определение е окончателно и не подлежи на понататъшно обжалване пред по- горен съд.

Ето защо воден от горните мотиви и на осн. чл.417- 410 и чл.273 от ГПК във вр. с § 13, т.1 и т.2 от ДР на ЗЗП, въззивният ОС- С.З.

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ изцяло „Без уважение“ ч.жалба вх.№ 25795/22.08.2025г. от 2 бр. отделни правни субекта- физическото лица Д. Г. Й. от гр.С.З. и от търговския субект ЕТ“Д. Й. Г.“ със седалище и адрес на управление в гр.С.З. против Разпореждането за незабавно изпълнение в Заповед № 1403/17.06.2025г. по ч.гр.д.№ 2640/2025г. по описа на РС- С.З..

ОТМЕНЯ Определение № 2514/31.08.2025г. по ч.гр.д.№ 2640/2025г. по описа на РС- С.З. за спиране на принудителното изпълнение по висящото изп.д.№ 371/2025г. по описа на ЧСИ Р.М.- С.З., рег.№ ** на КЧСИ- С..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

ЧЛ.ВЕ:

1. _____

2. _____